

بررسی تأثیر رابطه میان دینداری و سرمایه اجتماعی
بر میزان نشاط اجتماعی در میان گردشگران مذهبی ایرانی
(مورد مطالعه شهر مشهد)

عاطفه ذهبی*

چکیده

از جمله نیازهای اساسی زندگی انسان شادابی و زیستن با نشاط است؛ از آنجا که سفر یکی از راهکارها برای شادشدن است، بنابراین گردشگری مذهبی می‌تواند به نشاط زائران بینجامد و امکان جذب آنان را به مکان مقدس به دفعات بیشتر موجب شود. عوامل مختلفی بر ایجاد نشاط و افزایش آن تأثیرگذارند که از آن جمله مذهب و دینداری و سرمایه اجتماعی می‌توانند اهمیت بالایی داشته باشند. در واقع مذهب یکی از عوامل سازنده کارکردهایی است که سرمایه اجتماعی می‌تواند آنها را داشته باشد. فعالیتهای مذهبی دارای کارکردهایی هستند که درنهایت موجب افزایش نشاط می‌شود. پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه میان دینداری و سرمایه اجتماعی افراد و رابطه میان دو متغیر نامبرده با نشاط اجتماعی انجام شده است. روش پژوهش پیمایشی بوده و جامعه نمونه ۴۰۰ نفر از گردشگران مذهبی ایرانی مشهد مقدس می‌باشد. رویکرد پژوهش نیز بنیادی-کاربردی است. یافه‌های پژوهش حاکی از رابطه سرمایه اجتماعی و دینداری با یکدیگر می‌باشد و رابطه معنادار این دو متغیر با متغیر وابسته نشاط اجتماعی است. نتایج تحلیل رگرسیون نیز نشان می‌دهد که متغیرهای مستقل اصلی (۲۵/۹ درصد) تغییرات متغیر وابسته را تبیین می‌کنند.

واژگان کلیدی: نشاط اجتماعی، گردشگری مذهبی، سرمایه اجتماعی، دینداری، مشهد.

۱. مقدمه و بیان مسئله

شهر مشهد به عنوان شهری سیاحتی-زیارتی همه‌ساله پذیرای خیل عظیم توریست و گردشگر است به نحوی که صنعت توریسم در مشهد موضوعی قابل بحث و تأمل جای تحقیق و بررسی دارد. افزون بر گردشگران داخلی، برخی از توریست‌ها نیز خارجی‌اند. خیلی مرسوم نیست گردشگران خارجی غیر‌مسلمان وقتی به ایران سفر می‌کنند، حتی خارجی‌هایی که به شیراز و ری رفته‌اند، شاه‌چراغ و حرم عبدالعظیم را هم بینند یا در مسیر بازدیدشان از توس، نیشابور و جاده ابریشم در بخش شمال شرقی ایران، ذهن کنگکاو و ماجراجویشان را به سمت حرم امام رضا^{علیه السلام} هم ببرند. خارجی‌های غیر‌مسلمان فقط می‌توانند بخش‌های خاصی از زیارتگاه‌ها را بینند؛ مثل موزه، کتابخانه، صحنه‌ها، حیاط و معماری بیرونی و کمتر پیش می‌آید به حريم زیارتگاه وارد شوند؛ اما با این حال همه آنچه می‌بینند برایشان جذاب است. در حرم امام رضا^{علیه السلام} در مشهد بیشتر موقع گردشگران خارجی غیر‌مسلمان امکان وارد شدن به مسجد تاریخی و پر بازدیدکننده «گوهرشاد» را ندارند؛ اما حرم جذایت‌های دیگری دارد که ساعتها وقت گردشگران را می‌گیرد، از تماشای معماری و نحوه زیارت کردن و نماز جماعت خواندن مردم گرفته تا چادرهای سفید گل‌داری که خانم‌ها سر خودشان کرده‌اند. همچنین بیشتر خانم‌های خارجی پوششی که برای ورود به حرم باید داشته باشند را دوست دارند. از نظر آنها چادر سرکردن نوعی جذایت است و بیشتر موقع از آن استقبال می‌کنند و مشکلی با این موضوع ندارند. همچنین بخش بین‌الملل حرم امام رضا^{علیه السلام} همکاری مناسبی با گردشگران خارجی دارد و امکانات قابل توجهی را ارائه می‌دهد (نبوی، روزنامه اطلاعات، ۱۵ دی ۱۳۹۳، ص ۵).

گردشگری در نوبه خود به عنوان ترویج‌دهنده اصلی حسن نیت بین‌المللی و همچنین ابزاری برای توسعه درک اجتماعی^۱ و فرهنگی در سطح ملی شناخته شده به طوری که ثابت شده است که ثروت فرهنگی یک کشور تنها در آثار نهفته در آن نیست بلکه در خود مردم می‌باشد (آسیایی، ۱۳۸۲، ص ۲). شهر مشهد به عنوان بزرگ‌ترین کلان‌شهر مذهبی کشور، به علت وجود مضجع مطهر حضرت امام رضا^{علیه السلام} و وجود جاذبه‌های تاریخی، طبیعی و... مورد توجه گردشگران فراوانی از اقصی نقاط ایران و جهان قرار می‌گیرد و این مسئله به قدری اهمیت دارد که توسعه پایدار در مشهد با محوریت گردشگری مذهبی تدوین می‌شود (فروغ‌زاده و همکاران، ۱۳۹۱، ص ۱۶۳). با توجه به اینکه امروزه نشاط اجتماعی^۲ یکی از مهم‌ترین نیازهای جوامع بشری در جهان است و یک نیاز حیاتی برای افراد و جامعه هست نبود آن موجب مشکلات فراوان می‌شود. به طوری

1. Social understanding

2. Social vitality

که ارسسطو^۱ در مورد شادی می‌گوید: «شادی بهترین چیزهاست و آنقدر اهمیت دارد که سایر چیزها برای کسب آن هستند».

پژوهشگران و نظریه‌پردازان علوم زیستی و اندیشمندان علوم انسانی، شادکامی انسان را تحت تأثیر عوامل فراوانی می‌دانند که عوامل اجتماعی و معنوی از جمله مهم‌ترین مؤلفه‌ها و شاخص‌های تأثیرگذار و اثربخش در این حیطه هستند. موقیت و تأیید اجتماعی، ارتباط‌های اجتماعی و روابط دوستانه، خانواده، عشق و صمیمیت را می‌توان از جمله منابع و عوامل اجتماعی مؤثر بر شادکامی و نشاط بهشمار آورد. در بعد معنوی نیز ایمان قلبی، باورهای استوار مذهبی، انجام مناسک مذهبی، دعا و عبادت، حضور در اماکن مذهبی و انجام فعالیت‌های دینی در راستای داشتن تصویر دوستانه از خداوند (تقریب به ذات مقدس الهی) می‌تواند در شادکامی افراد تأثیر مثبت داشته باشد (پولنار،^۲ ۱۹۸۹، ص ۱۵۰).

کمبود و فقدان شادی و نشاط در جامعه، افسردگی، بدینبینی، ارزیابی منفی از رویدادها، بی‌علاقگی به اجتماع و کار، کمرنگ شدن وجودن کاری، اعتیاد به مواد مخدر، ناهنجاری‌های اجتماعی، رواج خشونت در روابط اجتماعی، طلاق، گرایش به فرهنگ بیگانه و غیرخودی و... را به بار می‌آورد (طاهریان، ۱۳۸۱ به نقل از دریکوندی، ۱۳۸۷، ص ۸۲).

با توجه به آنکه دینداری به طور قابل توجهی می‌تواند بر سرمایه اجتماعی افراد از جمله تعهد و تعلق اجتماعی آنها و... تأثیرگذار باشد بنابراین زیارت هم به عنوان یکی از مظاهر دینداری می‌تواند به تبع آن بر سرمایه اجتماعی افراد و در نتیجه نشاط آنها تأثیر عمیقی بگذارد. زیارت بخش مهمی از فعالیت‌های مربوط به گردشگری مذهبی را در بر می‌گیرد بنابراین زیارت یکی از راههای ارتباطی بندۀ با خداست و به همین خاطر سفارش بسیاری در این زمینه شده است.

از آثار دیگر زیارت بدون شک کمک به تحکیم خانواده و روابط بین اعضای خانواده است. خانواده بایستی کانون آرامش و آسایش باشد و زوجین بایستی برای هم نقش آرامشگر را داشته باشند و نشاط را در خانواده به وجود آورد و تحکیم بخشنده، این همان چیزی است که قرآن از آن یاد کرده است (افروز، ۱۳۹۳، ص ۲۴).

نشاط اجتماعی از مهم‌ترین و مؤثرترین شاخصه‌های اجتماعی در گسترش رضایت عمومی از زندگی، گسترش تعاملات سازنده، رشد اعتماد عمومی و مشارکت همه‌جانبه اجتماعی چندین دهه است که به عنوان موضوعی بین رشته‌ای در تحقیقات اجتماعی اهمیت ویژه‌ای یافته است. بنابراین نشاط اجتماعی گردشگران مذهبی و عوامل مرتبط با این نشاط بسیار حائز اهمیت است. رضایت

درونى و نشاط معنوی که به سبب زیارت و چه بسا یک زیارت رضایت‌بخش در آنها ایجاد می‌شود و تأثیری که این رضایت و نشاط معنوی بر سرمایه اجتماعی افراد و به تبع آن روابط خانوادگی، تعاملات و اعتقاد اجتماعی و در نتیجه سبک زندگی افراد دارد می‌تواند به نشاط اجتماعی آنان منجر شود و درنهایت باعث ماندگاری بیشتر آنها در شهر مشهد و رونق هرچه بیشتر این شهر شود که این امر بسیار مهم و بحث برانگیز است. بنابراین پرسش اصلی پژوهش این است که: آیا میان میزان دینداری افراد و سرمایه اجتماعی آنها رابطه‌ای وجود دارد؟ و آیا متغیرهای مذکور و رابطه آنها بر نشاط اجتماعی تأثیرگذار هستند؟

بنابراین هدف کلی تحقیق حاضر بررسی رابطه میان دینداری و سرمایه اجتماعی است و تأثیری که این دو متغیر بر نشاط اجتماعی زائران ایرانی می‌توانند داشته باشند؛ زیرا که نشاط زائران بسیار مهم و تأثیرگذار بر افزایش انگیزه سفرهای مجدد آنان می‌باشد و در ادامه شناخت متغیرهای مؤثر بر نشاط دارای اهمیت است. هدف جزئی نیز، بررسی رابطه میان زمینه‌های فردی با نشاط اجتماعی و بررسی رابطه میان دو متغیر دینداری و سرمایه اجتماعی با یکدیگر و رابطه این دو متغیر با نشاط اجتماعی است.

۲. پیشینه‌های تحقیق

با توجه به آنکه هر تحقیق علمی از پژوهانه‌ای پژوهشی برخوردار است، بنابراین در اینجا لازم است به برخی از پیشینه‌های تجربی داخلی و خارجی که در رابطه با موضوع مورد نظر وجود دارند اشاره شود:

- عنبری و حقی (۱۳۹۲) در پژوهشی تحت عنوان «بررسی عوامل فردی و اجتماعی مؤثر بر نشاط اجتماعی زنان مورد مطالعه: زنان مناطق شهری و روستایی شهرستان دلیجان»، دریافتند نشاط یکی از ضروری‌ترین خواسته‌های فطری و نیازهای روانی انسان بهشمار می‌رود که نقش عمده‌ای در تعالی روانی و اجتماعی افراد جامعه ایفا می‌کند. افراد مورد مطالعه بر حسب متغیرهای زمینه‌ای و خانوادگی از نشاط متفاوتی برخوردار بوده‌اند. زنان متأهل با نشاط‌تر از زنان مجرد و بی‌همسر بر اثر فوت و طلاق بودند. ارتقای پایگاه اقتصادی اجتماعی در افزایش میزان نشاط اجتماعی زنان مؤثر بوده است. بر حسب یافته‌های تحلیلی حاصل از رگرسیون چند متغیره، از میان عوامل اجتماعی، دو متغیر مقبولیت اجتماعی و احساس عدالت اجتماعی در مناطق روستایی و پنج مقوله رضایت از زندگی، کیفیت زندگی، اعتقادات دینی، احساس عدالت اجتماعية و پایگاه اجتماعية اقتصادی در مناطق شهری، بیشترین سطح تغییرات نشاط اجتماعية زنان را تبیین نموده‌اند.

خوش‌فر و همکاران (۱۳۹۲)، در پژوهشی تحت عنوان: «تأثیر سرمایه اجتماعی بر شادی

جوانان شهر بابلسر»، با این مقدمه که شاد زیستن پاسخی به چگونه زیستن است؛ به ویژه برای جوانانی که نقش اساسی در آینده این سرزمین دارند. ضرورت شادی برای آن است که شور، هیجان، انگیزه، پویایی و تلاش را در زندگی جوانان ایجاد می‌کند؛ به بررسی پرداخته است. نتایج این پژوهش حاکی از آن است که در مجموع، از میان سه بعد سرمایه اجتماعی، ارتباط اجتماعی و اعتماد اجتماعی و از میان متغیرهای زمینه‌ای، پایگاه اقتصادی اجتماعی، ۲۵ درصد از پراکنش متغیر وابسته شادی را تبیین می‌کنند.

کامر^۱ و همکاران (۲۰۰۸) در مقاله‌ای تحت عنوان، «رابطه بین نگرش مذهبی و شادی در کارکنان حرفه‌ای»، به بررسی نگرش مذهبی در میان کارکنان حرفه‌ای ایرانی پرداختند. این کارکنان شامل پزشکان، وکلا و مهندسان بودند که ۹۰ درصد آنها از دانشگاه‌ها فارغ‌التحصیل شده بودند و ده درصد آنها در حال فارغ‌التحصیل شدن بودند. ضرایب همبستگی به دست آمده بین نگرش مذهبی و شادی بسیار قابل توجه بودند به گونه‌ای که تمام مقیاس‌های جزئی و کلی نگرش دینی با شادی در ارتباط مثبت و معناداری بودند و افزون بر آن نتایج یافته‌ها حاکی از این بود که شادی با زندگی آینده در ارتباط است.

فرانسی^۲ و همکاران (۲۰۰۳) در پژوهشی تحت عنوان «ارتباط میان مذهب و شادی در میان دانشجویان آلمانی»، به این نتیجه دست یافتند که رابطه معنادار، اما ضعیفی بین مذهب و شادی در دانشجویان آلمانی برخلاف نتیجه‌گیری‌هایی که از مطالعات اخیر به دست آمده است، وجود دارد؛ و تأکید می‌کنند در مطالعات جدید در رابطه با ارتباط مذهب و شادی باید به تفاوت‌های فردی و شخصیتی توجه کرد.

۳. مبانی نظری

کلمن^۳ وجود سرمایه اجتماعی را در اعتماد، اطلاع‌رسانی و ضمانت اجرایی کارآمد، روابط اقتدار و میزان تکالیف در گروه می‌داند و معتقد است که سرمایه اجتماعی، منفعت عمومی تولید می‌کند، یعنی اینکه هر شخصی که در داخل شبکه تعاملی قرار دارد می‌تواند از مزایای آن بهره‌مند شود (کلمن، ۱۳۷۷، ص ۴۷۹). پوتنم^۴ نیز سرمایه اجتماعی را مجموعه‌ای از مفاهیم چون اعتماد، هنجارها و شبکه‌ها می‌داند که موجب ایجاد ارتباط و مشارکت بهینه یک اجتماع شده و درنهایت منافع متقابل آنان را تأمین خواهد کرد (پورموسی، ۱۳۸۱، ص ۷۵). از نظر پاتنام و همکاران سرمایه اجتماعی یک پیش‌بینی کننده قوی برای تعیین میزان شادی افراد و کیفیت زندگی در اجتماع

1. Kumer

2. Francie

3. Coleman

4. Putnam

است از این رو برای افزایش سطح شادی مردم سرمایه‌گذاری‌های اقتصادی است (جعفری و همکاران، ۱۳۸۳، ص ۱۴).

در میان عناصری که در جامعه سرمایه اجتماعی را به وجود می‌آورند و یا حتی خود به عنوان سرمایه اجتماعی قلمداد می‌گردند، دین را نباید نادیده انگاشت. دین نیز که یک عامل مبتنی بر اعتقادات است در قلمرو و ابعاد فردی و اجتماعی از جانب خداوند است و در واقع یکی از عوامل مؤثر در ایجاد شادمانی و نشاط، ایمان مذهبی است؛ زیرا انسان کمتر احساس رهاشدنی و پوشی می‌کند.

افراد متعددی مانند فوکویاما، گریلی، وارنر، روف و آمرمان از دین به عنوان عامل موجود سرمایه اجتماعی یاد نموده‌اند. در واقع مذهب از جمله عوامل سازنده کارکردهایی است که سرمایه اجتماعی می‌تواند آنها را داشته باشد و افراد بر حسب دین و مذهبی که دارند ممکن است منشأ مشارکت باشند، مانند حضور و فعالیت در امور مساجد، تکایا، کلیساها و اماکن مذهبی و زیارتی (الوانی و نقوی، ۱۳۸۰، ص ۱۳). گریل^۱ (۱۹۷۵) نیز بر این باور است که فعالیت‌های مذهبی دارای کارکردهایی هستند که درنهایت موجب افزایش نشاط می‌شود و هیلز^۲ و آرگایل^۳ در بیان این کارکردها به مواردی از جمله احساس اتصال با معبدی بسیار قدرتمند و مقدس، عشق، برابری و احساس در جمع بودن اشاره می‌کنند (همان، ص ۷۸). حتی به گفته و بر مذهب می‌تواند شبکه اعتمادی در بین افراد ایجاد کند که برای روابط تجاری و مبادله اقتصادی نیز ضروری است (فوکویاما، ۱۳۷۹، ص ۱۵۳). در این راستا آنچنان که مایرز بیان می‌دارد: «دین می‌تواند به گونه‌ای محسوس به بهبود کیفیت روابط خانوادگی کمک کند و به عنوان عاملی در جهت ایجاد سرمایه اجتماعی، گام بردارد» (ملاحسنی، ۱۳۸۱، ص ۱۲). ایوانز^۴ نیز بر نقش فعالیت‌ها و مناسک دینی در بهبود کنش‌های متقابل افراد در پیوند و اعتماد آنها به یکدیگر تأکید می‌کند. همچنین در خصوص دین اسلام نیز پارسونز معتقد است: در اسلام زمینه بروز سرمایه اجتماعی به خاطر جهت‌گیری مثبت آن به سوی دنیا و نسبت به جامعه و سیاست و تأکید فراوان بر مسئولیت‌های اجتماعی مؤمنان به مراتب افزون‌تر و قدرتمندتر از ادیان دیگر است.

اسکامن^۵ مذهب را یکی از عوامل تأثیرگذار بر رفتار و شناخت می‌داند و مذهب یعنی پرداختن به فعالیت‌های مثبت و دوری از فعالیت‌های منفی (جان بزرگی و علی‌محمدی، ۱۳۸۷، ص ۱۳۶). الیسون^۶ (۱۹۹۴) اعتقاد دارد که تعهد دینی و دین می‌تواند منابع اجتماعی زیادی از جمله یکپارچگی اجتماعی، حمایت اجتماعی و رضایت خاطر همراه با حمایت را بر فرد فراهم

1. Grill

2. ///

3. Argyle

4. Fokoyama

5. Evans

6. Skaman

7. Ellison

آورد و یکی از کارکردهای دین از نظر وی پدید آوردن و افزایش منابع روان‌شناختی ارزشمندی از جمله خود احترامی، عزت نفس، کنترل ارتباط فردی بر امور زندگی است که خطر فشارهای حاد و مزمن را کاهش می‌دهد و بر سلامتی و نشاط افراد تأثیر زیادی می‌گذارد (منظری توکلی و عراقی‌پور، ۱۳۸۹، ص ۳۴).

مطالب یاد شده نشان‌دهنده آن است که رابطه بین نهادهای دینی و شبکه‌های ارتباطی و فعالیت‌ها و مشارکت‌های اجتماعی توجه اندیشمندان زیادی را به خود جلب کرده است و این نتیجه حاصل می‌شود که پیامدهایی که نهادهای دینی به افراد جامعه ارسال می‌دارند چه‌بسا موجب ارتباطات اجتماعی وسیع و به تبع آن تأثیر آن بر احساس شادی و نشاط عمل کند (گنجی، ربانی و عابدی، ۱۳۸۷، ص ۷۰).

۴. فرضیات تحقیق

۱. بین متغیرهای زمینه‌ای (سن، جنس، میزان تحصیلات) با میزان نشاط اجتماعی زائران ایرانی رابطه معناداری وجود دارد؛
۲. میان دینداری و سرمایه اجتماعی زائران ایرانی رابطه معنادار وجود دارد؛
۳. میان سرمایه اجتماعی زائران ایرانی با میزان نشاط اجتماعی آنها رابطه معنادار وجود دارد؛
۴. میان دینداری زائران ایرانی با میزان نشاط اجتماعی آنها رابطه معنادار وجود دارد.

۵. روش تحقیق

با توجه به اینکه هدف تحقیق حاضر، بررسی رابطه میان دینداری و سرمایه اجتماعی و تأثیر این متغیرها بر نشاط اجتماعی می‌باشد از روش پیمایش استفاده شده است. پژوهش از نوع همبستگی می‌باشد. در تحقیق حاضر جامعه آماری را گردشگران مذهبی ایرانی در شهر مشهد در گروههای سنی مختلف (۱۵-۶۹) تشکیل می‌دهد که به طور کلی جمعیت آماری این گردشگران (داخلی)، که همه‌ساله به مشهد مقدس سفر می‌کنند در حدود ۲۰ میلیون نفرند. حجم نمونه با استفاده از فرمول کوکران ۴۰۰ نفر تعیین و از روش نمونه‌گیری تصادفی استفاده شده است.

در این پژوهش برای جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه که ساده‌ترین و رایج‌ترین راه گردآوری داده‌های ساختمند است، استفاده شده است (دواس، ۱۳۸۷، ص ۱۴). در پرسشنامه این تحقیق سؤالات به صورت بسته است و از پرسشنامه‌های استاندارد (پرسشنامه دینداری گلاک^۱ و

1. Dewas

2. Glock

استارک^۱) استفاده شده و گویه‌های متغیر سرمایه اجتماعی محقق ساخته است. این تحقیق، از اعتبار محتوایی و اعتبار صوری برخوردار است. برای آزمون پایابی پرسشنامه، با استفاده از داده‌های آزمون مقدماتی (پیش‌آزمون) و به کمک کامپیوتر و نرم‌افزار اس پی اس، میزان آلفای کرونباخ برای متغیرهایی که به صورت سازه تهیه شده بودند محاسبه گردید. میزان آلفای کرونباخ متغیرهای مستقل سرمایه اجتماعی با ۱۵ گویه ۰/۷۲۲، متغیر دینداری با ۱۸ گویه ۰/۸۳ و درنهایت متغیر وابسته نشاط اجتماعی با ۲۰ گویه ۰/۹۱۶، به دست آمده است. در این پژوهش همان‌گونه که گفته شد برای تعزیز و تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار اس پی اس، برای بیان یافته‌های توصیفی از آماره‌های میانگین، انحراف معیار، فراوانی، درصد و درصد تجمعی و برای محاسبه رابطه بین متغیرها از ضریب همبستگی پیرسون و آزمون تی مستقل و آزمون آنوازاً یا همان تحلیل واریانس بهره گرفته شده است، همچنین برای تبیین تأثیر متغیرهای مستقل بر متغیر وابسته و بعد آن از رگرسیون خطی چند متغیره با روش گام‌به‌گام استفاده شد.

۶. یافته‌ها

یافته‌های تحقیق درباره مشخصات فردی پاسخگویان بیانگر آن است که از مجموع ۴۰۰ پاسخگو، بیشترین تعداد با ۶۶/۸ درصد از آن خانم‌ها با میانگین سنی پاسخگویان ۳۰/۶۷ سال، میانه سنی ۲۷ سال و نما نیز ۱۹ است. میزان تحصیلات بیشتر پاسخگویان مدرک لیسانس با (۳۷/۳ درصد) است که معادل ۱۴۹ نفر است. در توصیف وضعیت پاسخگویان با توجه به سرمایه اجتماعی آنها می‌توان دریافت که بیشترین تعداد پاسخگویان دارای سرمایه اجتماعی متوسط رو به بالا (۷۱/۳ درصد) می‌باشند. ۸۳ درصد از پاسخگویان یعنی بیشترین فراوانی دارای سطح دینداری بالای بودند. همچنین در مورد نشاط اجتماعی پاسخگویان می‌توان دریافت بیشترین تعداد پاسخگویان دارای نشاط اجتماعی متوسطی هستند (۴۸/۸ درصد) و این نشان‌دهنده باشاط بودن پاسخگویان است.

جدول ۱: توزیع فراوانی پاسخگویان بر حسب میزان نشاط اجتماعی

درصد تراکمی	درصد	فراوانی	میزان
۳/۰	۳/۰	۱۲	پایین
۵۱/۸	۴۸/۸	۱۹۵	متوسط
۱۰۰/۰	۴۸/۳	۱۹۳	بالا
—	۱۰۰/۰	۴۰۰	کل
انحراف معیار: ۱۱/۵۴		۷۵/۵۴	میانگین:

1. Starck

در آزمون فرضیات تحقیق برای سنجش رابطه میان متغیر وابسته (نشاط اجتماعی) با متغیرهای مستقل اصلی (سرمایه اجتماعی و دینداری) و متغیر زمینه‌ای (سن) و همچنین رابطه میان دو متغیر مستقل (سرمایه اجتماعی و دینداری) با یکدیگر از آزمون همبستگی پرسون استفاده شده است. که در این میان دو متغیر سرمایه اجتماعی و دینداری با یکدیگر و همچنین با نشاط اجتماعی رابطه معناداری دارند؛ ولی میان متغیر سن با نشاط هیچ‌گونه رابطه معناداری مشاهده نشد. رابطه میان جنس و نشاط اجتماعی با آزمون T مستقل و رابطه میان میزان تحصیلات با نشاط اجتماعی نیز با آزمون تحلیل واریانس سنجیده شد که از میان متغیرهای مذکور هیچ‌کدام با نشاط اجتماعی رابطه معناداری نداشتند. آزمون رگرسیون چند متغیره برای سنجش میزان تبیین متغیر وابسته (نشاط اجتماعی) توسط متغیرهای مستقل معنادار شده (سرمایه اجتماعی و دینداری) استفاده گردید.

جدول ۲: ضریب همبستگی پرسون میان سرمایه اجتماعی و دینداری

سرمایه اجتماعی		ابعاد سرمایه اجتماعی								ضریب همبستگی پرسون
		اعتماد اجتماعی		احساس تعلق		احساس تعهد		تعاملاط اجتماعی		
Sig	R	Sig	R	Sig	R	Sig	R	Sig	R	
.0/000	.0/۳۹۲	.0/000	.0/۲۵۴	.0/000	.0/۲۸۵	.0/000	.0/۲۸۴	.0/000	.0/۲۶۵	مناسکی
.0/000	.0/۳۳۰	.0/000	.0/۲۰۷	.0/000	.0/۲۴۴	.0/000	.0/۲۵۰	.0/000	.0/۲۲۳	اعتقادی
.0/000	.0/۳۵۲	.0/001	.0/۱۵۸	.0/000	.0/۲۵۵	.0/000	.0/۳۵۹	.0/000	.0/۲۷۰	عاطفی
.0/000	.0/۲۹۵	.0/001	.0/۱۷۳	.0/000	.0/۲۱۰	.0/000	.0/۲۲۹	.0/000	.0/۲۲۲	پیامدی
.0/000	.0/۴۴۸	.0/000	.0/۲۶۴	.0/000	.0/۳۲۵	.0/000	.0/۳۵۹	.0/000	.0/۳۱۸	دینداری

جدول شماره ۲ بیانگر ضریب همبستگی پرسون بین سرمایه اجتماعی و دینداری به تفکیک ابعاد سرمایه اجتماعی و دینداری است. با توجه به داده‌های به دست آمده نتایج بالا نشان می‌دهد به طور کلی سرمایه اجتماعی با تمامی ابعاد دینداری رابطه معناداری دارد و با ابعاد مناسکی، اعتقادی و عاطفی دینداری همبستگی متوسط و مستقیم دارد و با بعد پیامدی دینداری همبستگی ضعیف و مستقیم دارد. دینداری نیز به طور کل با سه بعد اول سرمایه اجتماعی دارای همبستگی مستقیم و متوجه هستند و با بعد چهارم نیز همبستگی مستقیم و ضعیف دارد و به طور کلی رابطه معناداری بین متغیرها برقرار است؛ به این معنا که هرچه پاسخگویان دیندارتر باشند، میزان سرمایه اجتماعی آنها نیز بالاتر است و بالعکس.

جدول ۳: ضریب همبستگی پیرسون میان سرمایه اجتماعی و نشاط اجتماعی

سرمایه اجتماعی		بعد سرمایه اجتماعی								ضریب همبستگی پیرسون
		اعتماد اجتماعی		احساس تعلق		احساس تعهد		تعاملات اجتماعی		
Sig	R	Sig	R	Sig	R	Sig	R	Sig	R	
.0000	.0428	.0000	.0254	.0000	.0281	.0000	.0299	.0000	.0369	عاطفی
.0000	.0441	.0000	.0246	.0000	.0309	.0000	.0316	.0000	.0389	شناختی
.0000	.0404	.0000	.0197	.0000	.0308	.0000	.0315	.0000	.0367	اجتماعی
.0000	.0257	.0000	.0175	.0000	.0218	.0000	.0188	.0000	.0129	معنوی
.0000	.0497	.0000	.0282	.0000	.0359	.0000	.0362	.0000	.0412	نشاط اجتماعی

جدول شماره ۳ بیانگر ضریب همبستگی پیرسون بین سرمایه اجتماعی و نشاط اجتماعی به تفکیک ابعاد سرمایه اجتماعی و نشاط اجتماعی است. با توجه به داده‌های به دست آمده نتایج بالا نشان می‌دهد به طور کلی سرمایه اجتماعی با تمامی ابعاد نشاط رابطه معناداری دارد و با ابعاد عاطفی، شناختی و اجتماعی همبستگی متوسط و مستقیمی دارد و با بعد معنوی نشاط همبستگی ضعیف و مستقیم دارد. نشاط اجتماعی نیز به طور کل با سه بعد اول سرمایه اجتماعی دارای همبستگی مستقیم و متوسط هستند و رابطه معناداری بین متغیرها برقرار است؛ به این معنا که هرچه سرمایه اجتماعی پاسخگویان بالاتر باشد، میزان نشاط اجتماعی آنها نیز بالاتر است و هرچه سرمایه اجتماعی پایین‌تر باشد به همان نسبت نشاط اجتماعی هم پایین‌تر است.

جدول ۴: ضریب همبستگی پیرسون میان دینداری و نشاط اجتماعی

دینداری		دینداری				بعد مناسکی				ضریب همبستگی پیرسون
		بعد پیامدی		بعد عاطفی		بعد اعتقادی		بعد مناسکی		
Sig	R	Sig	R	Sig	R	Sig	R	Sig	R	
.0000	.0200	.0000	.0149	.0000	.0072	.0000	.0189	.0006	.0136	.0000
.0000	.0184	.0000	.0296	.0000	.0052	.0001	.0158	.0015	.0122	.0000
.0001	.0163	.0000	.0622	.0000	.0024	.0000	.0220	.0013	.0124	.0004
.0000	.0519	.0000	.0262	.0000	.0471	.0000	.0471	.0000	.0445	.0000
.0000	.0322	.0000	.0120	.0000	.0314	.0000	.0243	.0000	.0303	نشاط اجتماعی

جدول شماره ۴ بیانگر ضریب همبستگی پیرسون بین دینداری و نشاط اجتماعی به تفکیک ابعاد دینداری و نشاط اجتماعی است. با توجه به داده‌های به دست آمده نتایج بالا نشان می‌دهد. متغیر دینداری با ابعاد عاطفی، شناختی و اجتماعی و معنوی نشاط اجتماعی دارای همبستگی

می باشد و با بعد معنوی نشاط همبستگی شدید و مستقیم دارد (۰/۵۱۹ درصد). نشاط اجتماعی نیز با ابعاد اول دینداری (مناسکی) و بعد سوم دینداری (عاطفی) همبستگی متوسط و مستقیم دارد. همچنین رابطه همبستگی مثبت میان نشاط اجتماعی و ابعاد اعتقادی و پیامدی دینداری نیز برقرار است. بنابراین میان تمامی ابعاد متغیرهای دینداری و نشاط اجتماعی رابطه معنادار برقرار است؛ به این معنا که هرچه دینداری پاسخگویان بالاتر باشد، میزان نشاط اجتماعی آنها نیز بالاتر است و هرچه دینداری پایین تر باشد به همان نسبت نشاط اجتماعی هم پایین تر است.

جدول ۵: نتایج رگرسیون گام به گام متغیر وابسته نشاط اجتماعی

Sig	F	R2	R	Sig	T	eta	B	متغیر پیش‌بینی‌کننده
۰/۰۰۰	۱/۴۴۶ ۶۹	۰/۲۴۷ ۰/۲۵۹	۰/۴۹۷ ۰/۵۰۹	۰/۰۰۰ ۰/۰۱۰	۹/۱۲۳ ۲/۵۸۶	۰/۴۴۱ ۰/۱۲۵	۰/۸۳۷ ۰/۱۷۲	سرمایه اجتماعی دینداری

با توجه به جدول شماره ۸، که نشان‌دهنده میزان تبیین متغیر وابسته توسط متغیرهای مستقل باقی مانده در معادله رگرسیون می‌باشد مشاهده می‌شود که، متغیر سرمایه اجتماعی وارد معادله شده که میزان ضریب همبستگی آن (R) با متغیر وابسته (نشاط اجتماعی) ۰/۴۹۷ به دست آمده است. در این مرحله، با توجه به داده‌های جدول بالا مشاهده می‌شود که قوی‌ترین متغیر پیش‌بینی‌کننده نشاط اجتماعی در این تحقیق در بین پاسخگویان، متغیر سرمایه اجتماعی است. این متغیر به تنهایی ۲۴/۷ درصد از واریانس نشاط اجتماعی را تبیین می‌کند. با ورود متغیر دینداری به مدل، ضریب تعیین به ۲۵/۹ درصد می‌رسد که نشان می‌دهد این متغیر، ۱/۲ درصد به قدرت پیش‌بینی مدل افزوده است.

با این تفاصیل، متغیر سرمایه اجتماعی، سرمایه اجتماعی و دینداری، به ترتیب قدرت پیش‌بینی، قادرند ۲۵/۹ درصد از میزان نشاط اجتماعی زائران حرم رضوی را در شهر مشهد تبیین نمایند.

بنابراین مدل رگرسیونی تبیین شده نیز طبق آزمون تحلیل واریانس انجام شده خطی و معنادار می‌باشد؛ زیرا مقدار آزمون F برای تعیین معناداری اثر متغیرهای مستقل بر میزان نشاط اجتماعی برابر با $۰/۰۰۰$ با سطح معناداری $P = ۰/۰۰۰$ است.

۷. نتیجه‌گیری

نشاط یک حالت روان‌شناسختی است که با ویژگی‌هایی نظیر پذیرش خود، روابط مثبت با دیگران، احساس برتری بر محیط، احساس رشد شخصی و احساس شادکامی و امید مشخص می‌شود. گردشگری هم به عنوان یک ترویج‌دهنده اصلی حسن نیت بین‌المللی و همچنین ابزاری برای

توسعه درک اجتماعی و فرهنگی در سطح ملی شناخته شده به طوری که ثابت شده است که ثروت فرهنگی یک کشور تنها در آثار نهفته در آن نیست بلکه، در خود مردم می‌باشد (آسیایی، ۱۳۸۲، ص ۲). زیارت نیز بخش مهمی از فعالیت‌های مربوط به گردشگری مذهبی را دربر می‌گیرد که از آثار زیارت بدون شک کمک به تحکیم خانواده و روابط بین اعضای خانواده است. همان‌گونه که وجه ذهنی شادی و نشاط، مبتنی بر ادراکات و نگرش شخص است و از تجربه هیجان‌های مثبت و خشنودی از زندگی نشئت می‌گیرد در وجه عینی و بیرونی شادی و نشاط، نیز شرایط محسوس زندگی همچون درآمد، تحصیلات، ارتباطات و فعالیت‌های اجتماعی، مهارت‌های اجتماعی، شغل و... مورد بررسی قرار می‌گیرد.

در این مقاله به بررسی رابطه میان متغیرهای زمینه‌ای (سن، جنس، میزان تحصیلات) با میزان نشاط اجتماعی و همین‌طور به سنجش رابطه میان سرمایه اجتماعی و دینداری با یکدیگر و رابطه دو متغیر مذکور با میزان نشاط اجتماعی در میان گردشگران مذهبی ایرانی در مشهد مقدس پرداخته شده است. از نتایج پژوهش چنین بر می‌آید که میان متغیرهای زمینه‌ای نامبرده با متغیر واپسیه یعنی نشاط اجتماعی رابطه معناداری وجود ندارد، این در صورتی است که میان سرمایه اجتماعی و میزان نشاط اجتماعی پاسخگویان رابطه معناداری و همبستگی مثبتی (۰/۴۹۷) وجود دارد. همچنین میان متغیر دینداری با نشاط اجتماعی نیز، رابطه معناداری با میزان همبستگی (۰/۳۲۲) برقرار است. میان دو متغیر مورد نظر یعنی سرمایه اجتماعی و دینداری با متغیر نشاط اجتماعی نیز، رابطه معناداری با همبستگی مثبت (۰/۴۴۸) برقرار است.

یافته‌های به دست آمده در تحقیق مورد نظر با تحقیقات عبری و حقی (۱۳۹۲) مبنی بر تأثیر عوامل فردی و اجتماعی بر نشاط و بیشترین سطح تغییرات نشاط براساس عواملی چون کیفیت زندگی، رضایت از زندگی، اعتقادات دینی، احساس عدالت اجتماعی و پایگاه اجتماعی-اقتصادی در مناطق شهری را نشان می‌دهد که این خود بر ارتباط شرایط اجتماعی و دین بر نشاط دلالت می‌کند. با توجه به اینکه افراد متعددی مانند فوکویاما، گریلی، وارنر، روف و آمرمان از دین به عنوان عامل موجود سرمایه اجتماعی یاد نموده‌اند گریل (۱۹۷۵) نیز این نظر را دارد که فعالیت‌های مذهبی دارای کارکردهایی هستند که درنهایت موجب افزایش نشاط می‌شود.

نتایج تحقیق کامر و همکاران (۲۰۰۸)، نیز بر رابطه مثبت و معنادار بین مقیاس‌های جزئی و کلی نگرش دینی و شادی و همچنین ارتباط شادی با زندگی آینده را نشان می‌دهد. فرانسی و همکاران (۲۰۰۳) که در تحقیق خود بر ارتباط میان مذهب و شادی میان دانشجویان آلمانی تأکید دارند بر توجه به تفاوت‌های فردی و شخصیتی در این رابطه نیز تأکید دارند و با یافته‌های به دست آمده هماهنگ است. همچنین فرانسی و همکاران بر عدم تفاوت معنادار بین شادی دختران و پسران

اشاره دارند که با نتایج تحقیق ما همسوست. نتایج تحقیق خوش فر و همکاران (۱۳۹۲) مبنی بر رابطه میان سرمایه اجتماعی و شادی نیز با یافته های به دست آمده همخوانی دارد همان گونه که پاتنام و همکاران سرمایه اجتماعی را یک پیش بینی کننده قوی برای تعیین میزان شادی افراد و کیفیت زندگی در اجتماع می دانند. به طور کل می توان گفت متغیرهای سرمایه اجتماعی و دینداری ۲۵/۹ در صد از تغییرات متغیر وابسته یعنی نشاط اجتماعی را تبیین می کنند.

پیشنهادات

از جمله پیشنهادات پژوهشی و کاربردی که می توان ارائه کرد عبارت است از:

- با توجه به اینکه سالانه ۲۵ میلیون زائر ایرانی و خارجی به مشهد مقدس جذب می شوند و این حجم سالانه ۸۰۰ میلیارد تومان برای مشهد درآمد دارد و بهتر است در حوزه های اسکان، امنیت، حمل و نقل، خدمات و حوزه فرهنگ به طور جداگانه تحقیق عمیقی صورت گیرد تا به منظور جذب هر چه بیشتر مسافر به مشهد در جهت توسعه بیشتر شهر نیز، برنامه ریزی هایی صورت بگیرد؛
- استفاده از پتانسیل دینداری زائران و چه بسا مجاوران در مراسم قرآن خوانی و مشارکت در مباحث قرآنی و نماز جماعت در جهت افزایش میزان دینداری آنها و گسترش مشارکت اجتماعی بین مردم و به تبع آن ایجاد وجود و نشاط در بین مردم؛
- آموزش روابط سهل و آسان و احترام آمیز و تقویت روابط اجتماعی در بین مردم و میان زائران و مجاوران در جهت ایجاد فرهنگ زائر پروری از طریق رسانه های جمعی و به خصوص صدا و سیما با تولید و پخش برنامه ها و بر جسته ساختن مزایای این گونه از روابط؛
- آشنایی زائران با تفکر و تربیت اسلامی و گسترش اندیشه های دینی آنان به طور سنجیده و درست؛
- ایجاد فضای تبلیغی زیبا در شهر به نحوی که نمادهای شهری با فرهنگ اسلامی تطبیق داشته باشد.

منابع

۱. آسیابی، مهدی (۱۳۸۲)، فرهنگ اصطلاحات صنعت گردشگری، مشهد: انتشارات سگال.
۲. افروز، غلامعلی، خانواده رضوی کانون مهر و محبت و آرامش است (۱۳۹۳)، ماهنامه بین‌المللی فرهنگی، اجتماعی و اعتقادی زائر، دوره ۲۱ (ش ۲۲۹)، ص ۲۴ و ۲۵.
۳. الونی، سیدمهدی و میرعلی نقوی (۱۳۸۰)، «سرمایه اجتماعی: مفاهیم و نظریه‌ها»، فصلنامه مدیریت، ش ۳۳ و ۳۴، ص ۱۰-۲۵.
۴. پورموسی، فتح‌الله (۱۳۸۱)، «جامعه مدنی و سرمایه اجتماعی»، مجله راهبرد، ش ۲۶، ص ۴۰-۴۸.
۵. جان‌بزرگی، مسعود و کاظم علی‌محمدی (۱۳۸۷)، «بررسی شادکامی با جهت‌گیری مذهبی و شادکامی روان‌شناسی در مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی ح قم در سال تحصیلی ۸۵-۸۶»، فصلنامه روان‌شناسی و دین، دوره ۲ (ش ۲)، ص ۱۳۱-۱۴۶.
۶. جعفری، ابراهیم؛ محمدرضاعابدی؛ محمدجواد لیاقدار (۱۳۸۲)، «بررسی میزان شادمانی و عوامل همبسته آن در میان دانشجویان دانشگاه‌های شهر اصفهان»، گزارش نهایی طرح پژوهشی معاونت پژوهشی دانشگاه اصفهان، شماره طرح: ۸۲۰۱۰۱.
۷. خوش‌فر، غلامرضا؛ حیدر جانعلی‌زاده؛ فاطمه اکبرزاده و حمید دهقانی (۱۳۹۲)، «تأثیر سرمایه اجتماعی بر شادی جوانان» (مطالعه موردی شهر بابلسر)، فصلنامه علمی-پژوهشی رفاه اجتماعی، سال ۱۳، ش ۵۱، ص ۲۸۳-۳۱۴.
۸. دریکوندی، هدایت‌الله (۱۳۸۷)، بررسی عوامل نشاط‌انگیز دانش آموزان مدارس راهنمایی پسرانه شهر اصفهان از نظر مدیران و مربیان پژوهشی، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه اصفهان، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، گروه برنامه‌ریزی آموزشی.
۹. دواس، دی. ای (۱۳۸۷)، پیمایش در تحقیقات اجتماعی، ترجمه هوشنگ نایی، ج دهم، تهران: نشر نی.
۱۰. عنبری، موسی و سمیه حقی (۱۳۹۲)، «بررسی عوامل فردی و اجتماعی مؤثر بر نشاط اجتماعی زنان مورد مطالعه: زنان مناطق شهری و روستایی شهرستان دلیجان»، جامعه‌شناسی کاربردی، دوره ۲۵ (ش ۱)، ص ۱-۲۶.

۱۱. فروغزاده، سیمین؛ سعید شریعتی مزینانی و مجید دانایی سیچ (۱۳۹۱)، «تحلیل جامعه‌شناسخی مدت اقامت زائران ایرانی در شهر مشهد»، مجله مطالعات اجتماعی ایران، دوره ۶ (ش ۳ و ۴)، ص ۱۵۷-۱۷۹.
۱۲. فوکویاما، فرانسیس (۱۳۷۹)، پایان نظم، ترجمه غلامعباس توسلی، تهران: چاپ اطلس.
۱۳. کلمن، جیمز (۱۳۷۷)، بنیادهای نظریه اجتماعی، ترجمه منوچهر محسنی صبوری، تهران: نشر نجی.
۱۴. گنجی، محمد؛ رسول رباني؛ علی رباني و محمدرضا عابدی (۱۳۸۷)، «فرهنگ و شادی، رویکرد نظری و تجربی در زندگی روزمره سرپرستان خانوار در شهر اصفهان»، فصلنامه ارتباطات و مطالعات فرهنگی، ش ۳، ص ۴۱-۷۸.
۱۵. ملاحسنی، حسین (۱۳۸۱)، بررسی رابطه میزان سرمایه اجتماعی و نوع دینداری در بین دانشآموزان سال سوم دبیرستان در استان گلستان، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، رشته جامعه‌شناسی.
۱۶. منظری توکلی، علیرضا و نجمه عراقی پور (۱۳۸۹)، «بررسی رابطه بین دینداری و شادکامی در بین دانشجویان دختر دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان»، فصلنامه روان‌شناسی تربیتی، دوره ۶ (ش ۱۹)، ص ۱۹-۴۵.
۱۷. نبوی، علی (۱۵ دی ۱۳۹۳)، «علاقة خاص خارجي ها به حرم امام رضا علیهم السلام»، روزنامه اطلاعات، سال ۱۳۸۹ (۲۶۰۵۹)، دوشنبه ۱۵ دی ۱۳۹۳، ص ۵ ستون راست.
18. Francis, LJ, & Zibertz, HG. & Lewise, CA. (2003), “the relationship between preligion and happiness among german students”, *Pastoral psychology*, No. 51, pp. 278-279.
19. Pollner, M. (1989), “Divine Relation, Social Relations, Social Relations and- Being”, *Journal of Health and Social Behavior*, 30, pp.92-104.
20. Venkatesh Kumer,G. & Aghili, M. (2008), “Relationship between Religious attitudeand happiness among empbyees professional”, *Journal of the indian Academy of Applied psychology*, No.34, pp. 66-69.